

Ügyiratszám: MC/38612-11/2015.
Tárgy: a Magyar RTL Televízió
Zrt. fellebbezésének elbírálása

A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG MÉDIATANÁCSÁNAK

415/2016. (IV. 5.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a Magyar RTL Televízió Zrt. (1222 Budapest, Nagytétényi út 29., a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) által a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2015. február 3-án kelt, MN/38612-4/2015. számú határozata (a továbbiakban **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik. Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztés a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

A hatóság általános hatósági felügyeleti hatáskörében rendszeresen vizsgálja a Médiaszolgáltató működését annak tekintetében, hogy eleget tesz-e a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak.

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban megállapította, hogy a Médiaszolgáltató az RTL Klub elnevezésű médiaszolgáltatásában 2015. július, augusztus, szeptember hónapokban az alábbi törvénytisértéseket követte el.

A Médiaszolgáltató 2015. július 15-én, augusztus 4-én és 22-én, valamint szeptember 7-én, 15-én, 20-án és 24-én, azaz összesen kilenc alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésben foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a feliratozással, illetve jelnyelvi tolmácsolással megkezdett műsorszámot –a műsorszám egységét nem sértve-, valamint műsorszámok egymással dramaturgiailag összekapcsolódó sorozatát a Médiaszolgáltató köteles annak teljes időtartama alatt feliratozni, illetve jelnyelvi tolmácsolással ellátni.

Az elsőfokú hatóság megállapította továbbá, hogy a Médiaszolgáltató 2015. július 26-án, augusztus 4-én és szeptember 24-én, azaz összesen három alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (6)** bekezdésének *második* mondatában foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, és a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia.

Az elsőfokú hatóság az Mttv. 39. § (5) bekezdés megsértése miatt 1.395.000,- Ft, az Mttv. 39. § (6) bekezdés második mondatában foglaltak sérelme miatt összesen 765.000,- Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte a Médiaszolgáltatót.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával – fellebbezést terjesztett elő.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta, hogy álláspontja szerint nem sértette meg a Mttv. 39. § (5), illetve (6) bekezdéseiben rögzítetteket, tekintettel arra, hogy a kifogásolt feliratok minden esetben feltüntetésre kerültek, azok a műsorszámok teljes időtartama alatt olvashatóak voltak a képernyőn, továbbá azok pontosak voltak és a képernyő történéseivel szinkronban álltak, valamint a nézők figyelemfelhívása is megtörtént.

Az Mttv. 39. § (5) bekezdés

A Médiaszolgáltató a Mttv. 39. § (5) bekezdésében foglaltak vélelmezett megsértésével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a jogszabály megfogalmazásából kiderül, a törvényalkotó a műsorszám egységét előbbre helyezi a folyamatos feliratozásnál, a felirat hiánya csak és kizárólag abban az esetben eredményezheti a fenti jogszabályhely megsértését, ha az a műsorszám egységének sérelmével is jár. Vagyis a felirat hiánya objektíve teszi lehetetlenné a történet nyomon követését, az ábrázolt szituáció megértését.

A határozat melléklete szerinti esetekben az adott műsorszám nettó idejének csupán 0,5-1%-ában hiányozhatott a felirat, ami véleménye szerint a műsorszám egységét nem sértette, így az nem róható fel a Médiaszolgáltatónak.

Véleménye szerint a jogszabály eredeti céljának megfelelően járt el, amikor a követhetőség érdekében olykor rövidített az elhangzottakon.

A „**Híradó**” című műsorszám esetében kiemelte továbbá, hogy a felirat olvasásával párhuzamosan a néző, így a siket néző is, figyeli a képernyőn történő eseményeket is: tehát

például a képernyőn látható feliratok, számok, adatok ismétlése szintén a legtöbb esetben szükségtelen. Így az, ami egy halló számára esetenként hiányosságnak tűnhet, az sokkal inkább a könnyebb követhetőséget, a lényegre törő fogalmazást szolgálja.

Az Mttv. 39. § (6) bekezdés

Az Mttv. 39.§ (6) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatban a Médiaszolgáltató előadta, hogy álláspontja szerint a hivatkozott rendelkezés értelmezése, valamint a határozat mellékletében nevesített esetek elbírálása során nem hagyható figyelmen kívül a 39. § (7) bekezdése, tekintettel elsődlegesen a „**Híradó**” című műsorszám élő műsor jellegére: „*A feliratozásnak a nem felvételtől közzétett műsorszámok esetében ésszerűen elvárható módon pontosnak és a képernyő történéseivel szinkronban állónak kell lennie.*” A műsorszámmal összefüggésben az elsőfokú hatóság azt kifogásolta, hogy annak felirata követhetetlenül gyorsan váltakozott. A Médiaszolgáltató véleménye szerint ellentétben a határozatban foglaltakkal, az élő műsorszám kapcsán a Hatóság tévesen állapított meg jogsértést, a Médiaszolgáltató bizonyosan nem sértette meg az Mttv. 39.§ (6) bekezdésében rögzítetteket. Az élő műsorok közvetítésével kapcsolatosan előadta továbbá, hogy azok feliratozása a sugárzással egy időben történik, tehát a feliratozásra az adás pillanatában kerül sor, ami esetenként apróbb csúszásokat eredményezhet. A „**Híradó**” című műsorszám immár 17 éve élőben jelentkezik. Az élő műsor sajátja, hogy a beszélgetések, narrációk, felkonferálások csak részben vannak leírva, legtöbb esetben ezeket a teletextet koordináló kollégák az adással egy időben rögzítik és teszik elérhetővé. A határozat mellékletében kifogásolt esetben sem állt előre rendelkezésre az összeállítás szövege, így élőben kellett feliratozni, természetesen így nem tudott ugyanaz sugárzásra kerülni, ami éppen hallható volt, hiszen a hang sebessége sokszorosa az emberi kéz által bármikor is elérhető gépelési sebességnek.

A Médiaszolgáltató kifogásolta az elsőfokú határozat azon megállapítását, hogy a 2015. július 26-i „**Tom és Jerry**” című műsorszám feliratozása 60 mp-et sietett a műsorszám alatt. A Médiaszolgáltató álláspontja szerint a rajzfilm során észlelt esetleges csúszás a mese megértését nem akadályozta, az pusztán a törvény betűinek szó szerinti számonkérése esetén eredményezhet látszat sérelmet. A felirat minimális aszinkronitása értelmezési problémát objektíve nem jelentett.

A fenti két esetben az elsőfokú hatóság a felirat sebességét és gyors váltását sérelmezte, mellyel kapcsolatban a Médiaszolgáltató felhívta a figyelmet arra a jelenségre, hogy a beszélt nyelv sebessége az elmúlt 10-15 évben jelentősen felgyorsult. Amíg korábban a hírolvasó kimért, szinte lassított beszédtempója volt jellemző, addig jelenleg a felgyorsult élethez igazodó, sokkal gyorsabb, pörgőbb megszólalások jellemzik a médiát. Ezen objektív körülmény véleménye szerint szintén nem hagyható figyelmen kívül.

A 2015. augusztus 4-i „**Gálvölgyi-show**” című műsorszámmal összefüggésben a Médiaszolgáltató előadta, hogy a felirat kijátszása során valóban történt mulasztás, ti. a tartalék-anyagként szereplő műsorszám azonosító száma a tervezethez képest változott, ezért sajnálatos módon egy másik epizód felirata került kijátszásra.

A Médiaszolgáltató álláspontja szerint a műsorszámok feliratai egyik esetben sem voltak hiányosak vagy pontatlanok, azokat a Hatóság pusztán amiatt észlelhette nem megfelelőnek, mert **személyes adat** való többéves együttműködése során kialakított

gyakorlatnak, valamint számos nézői visszajelzésnek megfelelően a feliratok minimálisan szerkesztve, rövidítve lettek, illetve az élő műsorok esetében ésszerűen elvárható módon voltak pontosak. A Médiaszolgáltató véleménye szerint, amennyiben minden egyes szó feliratozásra kerülne, tarthatatlan helyzet állna elő. A felduzzadt feliratsorok egyszerre zavarják a képi megjelenítést és egyszerre tennék lehetetlenné a koncentrációt. A felirat minimális megszerkesztése során azonban a Médiaszolgáltató mindig a lehető legnagyobb körültekintéssel jár el, ezeket a feliratokat úgy készíti el, hogy az elhangzottak csak grammatikailag és szövegtanilag módosuljanak, a szemantikai jelentések érintése, megváltoztatása nélkül. A szöveg nem tartalmi szempontból jelentett eltérést a képernyőn megjelenítettekhez képest, hanem az esetleges rövidítést, illetve a felirat időzítését vélte zavarónak a Hatóság. Ezen zavaró hatás pedig szubjektív kategória. A **Személyes adat** álláspontját osztja a Médiaszolgáltató is, miszerint a hallássérültek csoportjának csupán egy kis részét teszik ki a siketek, másik jelentős része a nagyothallók, illetve egyéb halláskárosodásban szenvedők csoportjából áll. A hallássérülés és hallásmaradvány foka külön szociális és kulturális helyzetet eredményez.

A Médiaszolgáltató előadta továbbá, hogy a hatósági eljárás során a feliratkéssel érintett esetekben a jelenetek információgazdagsága magas volt. Véleménye szerint ilyen esetben a felirat minimális csúsztatására azért is szükség lehet, hogy a többi, környező jelenettel szemben lényegi képi megjelenítést tartalmazó pillanatokban a néző figyelme ne legyen megosztva, az események képi információtartalma kellően érvényre jusson. A Médiaszolgáltató azt is előadta, hogy a **Személyes adat** való több éves együttműködése során is az a gyakorlat alakult ki, hogy a szó szerinti leírás hiba akkor, amikor a felirat bonyolultsága, összetettsége, hosszúsága okán a felíratra kerülő információ fogyatékkal élők számára nem lenne befogadható. A Médiaszolgáltató álláspontja szerint, amennyiben az elhangzott szöveg rövidebben kifejezhető, beleillik a kontextusba anélkül, hogy a jelentés, az üzenet csorbulna, akkor azt akár teljesen át is lehet/kell írni, a lényeg az értelmes, jól követhető feliratozás. A Médiaszolgáltató álláspontja szerint ezt a jogértelmezést emelte a norma szövegévé az Mttv. legutóbbi módosítása.

Az ismételtség megállapításával kapcsolatban a Médiaszolgáltató előadta, hogy álláspontja szerint téved az elsőfokú hatóság, hiszen a közszolgálati médiaszolgáltatásra és a médiapiacra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2014. évi CVII. törvényhez fűzött indokolás kizárólag a kvóta vonatkozásában tér ki a folyamatban lévő hatósági eljárásokra. Vagyis az Mttv. 39. § (4) bekezdésén kívül minden esetben tiszta lappal indult a 2015-ös év. Az ismételtség Mttv. 187. § (4) bekezdésben taglalt konjunktív feltételei jelen esetben nem állnak fenn, ugyanis nem beszélhetünk ugyanazon jogszabályhely megsértésről egyik esetben sem. Elfogadhatatlannak tartja azon indokolást, miszerint a Hivatal e gyakorlata azért is töretlen, mert a 2012. július 3-át követően elkövetett jogsértések esetében is ekként járt el. A Médiaszolgáltató véleménye szerint az adott törvénysértést megállapítani csak pontos törvényi rendelkezések vonatkozásában lehet, a Hatóság tehát ettől eltérő gyakorlatával hatáskörét túllépve visszaélt jogalkalmazói lehetőségével.

Az előadottakra tekintettel a Médiaszolgáltató elsősorban a határozat megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy törvénysértést nem követett el, másodsorban pedig a határozat megváltoztatását és a bírság alkalmazásának mellőzését kérte.

A másodfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú

hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

A másodfokú hatóság elsődlegesen megállapította, hogy az elsőfokú hatóság eljárása során a jogsértések idején hatályos törvényi előírásokat helyesen értelmezte és alkalmazta, az elsőfokú határozat mellékletében helyesen jelölte meg a hiányosságok és pontatlanságok kezdetét, végét, időtartamát, valamint minden egyes jogsértés lényegét röviden összefoglalta. Ez utóbbival kapcsolatosan a másodfokú hatóság a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglaltak kapcsán utalni kíván a bírósági gyakorlatban is megerősítést nyert azon álláspontra, miszerint nincs olyan jogszabályi előírás, amely a tényállás teljes körű feltárásához a kifogásolt részeket szó szerint idézni kellene a határozat indokolásában (ld. pl. a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.32.976/2014/10. sz. ítéletét).

I. Az Mttv. 39. § (5) bekezdésben foglaltak sérelme

Az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésének megsértése vonatkozásában megállapítható, hogy az elsőfokú hatóság a kifogásolt műsorszám kapcsán helyesen rögzítette az elsőfokú határozat mellékletének 2015. július, augusztus, szeptember hónapokra vonatkozó részei A) pontjaiban, hogy mely napon, milyen időpontban feliratozással megkezdett műsorszámot nem feliratozta teljes időtartama alatt a Médiaszolgáltató.

Az Mttv.-nek a jogsértés idején (2015. január 1-jétől) hatályos 39. § (5) bekezdése szerint:

„(5) A feliratozással, illetve jelnyelvi tolmácsolással megkezdett műsorszámot - a műsorszám egységét nem sértve -, valamint műsorszámok egymással dramaturgiailag összekapcsolódó sorozatát a médiaszolgáltató köteles annak teljes időtartama alatt feliratozni, illetve jelnyelvi tolmácsolással ellátni.”

A felirathiányok 28 másodperctől 16 perc 21 másodperces időtartamig terjedtek.

A másodfokú hatóság álláspontja szerint az elsőfokú hatóság helyesen állapította meg, hogy a kifogásolt kilenc műsorszámban a felirathiány vitathatatlanul befolyásolhatta az érthetőséget, és a feliratozás nem felelt meg az ésszerűen elvárható módon a pontosság követelményének sem. A Médiatanács nem ért egyet a Médiaszolgáltató azon álláspontjával, mely szerint a hiány zavaró voltát annak figyelembe vételével kell megítélni, hogy milyen hosszú az adott műsorszám, amelyben a hiány előfordult. Helyesen említette példaként az elsőfokú hatóság a „**Híradó**” című műsorszámot, melyben a 28 másodperces késés a tárgyi esetben egy teljes hír feliratozását jelentette, holott a műsorszám közel egy óras időtartamához viszonyítva a 28 másodperc, mint időtartam elenyészőnek tűnhet. Nyilvánvalóan zavaró hatású a hallássérült néző számára, ha a Híradóból egy egész hírt nem értett meg teljes mértékben. Az elsőfokú határozatban kifejtésre került, hogy minden esetben egyenként vizsgálta az elsőfokú hatóság a jogsértéseket, így ennek eredményeként állapította meg a tapasztalt hiányosságokat, pontatlanságokat.

A másodfokú hatóság osztja tehát az elsőfokú hatóság álláspontját, megállapítja, hogy a hogy az elsőfokú hatóság e körben a tényállást kellő alapossággal feltárta, az elsőfokú határozatban foglaltak helytállóak, így a Médiaszolgáltató 2015. július 15-én, augusztus 4-én és 22-én, valamint szeptember 7-én, 15-én, 20-án és 24-én, azaz összesen kilenc alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésben foglalt törvényi rendelkezést.

II. Az Mttv. 39. § (6) bekezdés második mondatában foglaltak sérelme

Az elsőfokú határozatnak a feliratozás pontossága és szinkronitása kapcsán tett megállapításai vonatkozásában elsődlegesen rögzíthető, hogy az elsőfokú hatóság a 2015. január 1. napjával megváltozott jogszabályi előírásokat megfelelően alkalmazta. Ennek keretében jogszerűen állapította meg, hogy a megjelölt esetek egyike sem tekinthető olyannak, amely az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés *második* mondatában szereplő „rövidített összefoglaló”, illetve a **(7)** bekezdés szerinti „ésszerűen elvárható pontosság és szinkronitás” követelményeinek megfelelt volna.

Mttv. 39.§ (6) A feliratozott műsorszámok előtt a médiaszolgáltatásban jelezni kell, hogy az érintett műsorszám az említett formában is elérhető a médiaszolgáltatáshoz kapcsolódó teletext szolgáltatáson. A műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, és a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia, az a műsorszámban elhangzottak rövidített összefoglalóját abban az esetben tartalmazhatja, amennyiben a felirat - terjedelmére tekintettel - az elhangzottak követését nem tenné lehetővé.

(7) A feliratozásnak a nem felvételtől közzétett műsorszámok esetében ésszerűen elvárható módon pontosnak és a képernyő történéseivel szinkronban állónak kell lennie.

Az elsőfokú határozatból világosan kiderült, hogy az elsőfokú hatóság a tárgyi jogsértéseket egyenként vizsgálta, és helyesen értékelte úgy, hogy az elsőfokú határozat mellékletében részletesen ismertetett feliratozási problémák *(teljesen más szöveg volt a feliraton, mint ami elhangzott; sietett a felirat)* a műsorszámok megértését akadályozták, illetve hátráltatták. Az elsőfokú hatóság minden esetben külön-külön rögzítette az elsőfokú határozat mellékletében, hogy mely okok vezettek a feliratok pontosságára, illetve szinkronitására vonatkozó követelmények sérelméhez. Ezek a tények pedig egyértelműen alátámasztják, hogy a feliratozás ilyen módja akadályozta, hátráltatta a műsorok történéseinek érthetőségét, követhetőségét.

Az elsőfokú hatóság a Médiaszolgáltató fellebbezésében is hivatkozott, az **Mttv. 39. § (7)** bekezdésében foglalt előírásokat is figyelembe vette vizsgálata során, ennek megfelelően az elsőfokú határozat helytálló megállapításokat tartalmaz. A másodfokú hatóság álláspontja szerint egyértelműen megállapítható, hogy a kifogásolt feliratok egyike sem tekinthető a műsorszámban elhangzottak rövidített összefoglalójának.

Nem fogadható el tehát a fellebbezésben foglalt azon álláspont, miszerint az érintett élő műsorok eleget tettek az ésszerűen elvárható pontosság és szinkronitás követelményeinek, hiszen azok a fentiekben, valamint az elsőfokú határozat mellékletében szereplő megállapítások alapján nyilvánvalóan nem valósultak meg. Szintén nem találta megalapozottnak a másodfokú hatóság a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglalt azon észrevételt, amely szerint az eljárás alapjául szolgáló esetekben a műsorok információgazdagsága igen magas volt, ezért szükséges volt a felirat minimális csúsztatása. Amint az a korábbiakban rögzítésre került, tárgyi esetekben nem minimális felirat-csúsztatás miatt állapította meg az elsőfokú hatóság a jogsértést, hanem azért mert a „**Tom és Jerry**” című műsorszám alatt végig, a felirat 60 másodpercet sietett, illetve amiatt, mert a „**Gálvölgyi-show**” (11:43:00-11:48:05) és a „**Híradó**” (22:56:19-23:01:46) című műsorszámok sugárzásakor a megjelölt időtartamban teljesen más szöveg volt a feliraton, mint ami elhangzott.

A Médiaszolgáltatónak a technikai jellegű hibákra történő hivatkozása („Gálvölgyi- show” című műsorszám) irreleváns, az **Mttv. 3. §**-a értelmében ugyanis a Médiaszolgáltatónak a törvénysértésekért való felelőssége objektív, ezért nincs jelentősége annak, hogy az adott jogsértéshez milyen technikai okok vezettek.

Egyetért a másodfokú hatóság az elsőfokú hatóság azon megállapításával is, mely szerint a feliratozás olyan módon történő átszerkesztése, amely során a Médiaszolgáltató más szavakkal, kifejezésekkel igyekszik visszaadni az elhangzottak értelmét, még az Mttv. 39. §-ának 2015. január 1. napjával megváltozott rendelkezései fényében sem jogszerű. A szövegértelmezés ugyanis szubjektív természetű, azaz annak megítélése, hogy a Médiaszolgáltató az elhangzott szöveghez képest más szavak feliratozásával teljes mértékben visszaadja-e egy adott mondat értelmét, szubjektív kérdés. A másodfokú hatóság álláspontja szerint is éppen ezen oknál fogva kell a Médiaszolgáltatónak arra törekednie, hogy – lehetőség szerint, figyelembe véve egyebek mellett az élő adás korlátait – pontosan igyekezzen visszaadni azt, ami elhangzik.

A másodfokú hatóság álláspontja szerint a műsorszám pont azáltal válik követhetővé, hogy a Médiaszolgáltató a feliraton az elhangzottakat rögzíti, vagyis megfelel a törvényi követelményeknek. Az esélyegyenlőség ugyanis csak úgy valósítható meg, ha valóban az elhangzott szavak olvashatóak a feliraton, és nem pedig úgy, hogy a Médiaszolgáltató az egyes mondatokat – az általa értelmesnek gondolt rövidítéssel, vagy más szavakkal, kifejezésekkel – feliratozza.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében hivatkozott a 2015. január 1. napjával hatályba lépett jogszabályváltozásokra. Ennek kapcsán a másodfokú hatóság szintén arra kíván utalni, hogy noha az eljárás tárgyát képező jogsértések elkövetésekor az Mttv. már tartalmaz olyan előírásokat, amelyek bizonyos speciális esetekben –úgy, mint élő műsorok- valóban lehetővé teszik az ésszerű, értelmes rövidítések alkalmazását, mindezt azonban kizárólag abból a célból, hogy az a műsorszám megértését, követhetőségét elősegítse. Tárgyi esetben azonban nem ez történt: az elsőfokú határozat melléklete szerint a „**Híradó**” című műsorszám sugárzása alatt, a megjelölt időtartamban (22:56:19- 23:01:46) teljesen más szöveg volt a feliraton, mint ami a műsorszámban elhangzott és a felirat követhetetlenül gyorsan váltakozott.

A másodfokú hatóság határozottan vitatja a fellebbezés azon megállapítását is, mely szerint a „**Tom és Jerry**” című rajzfilm esetében az, hogy a felirat 60 másodpercnyit sietett, a műsorszám követhetőségét, megértését nem rontotta le. A másodfokú hatóság álláspontja ezzel szemben az, hogy az Mttv.39.§ (6) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy a műsorszám szövege feliratozott voltának pontosnak kell lennie, és a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia, ezen kívánalmak pedig nem valósultak meg.

A fentiek alapján a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóságnak az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés második mondatában foglalt rendelkezés megsértésére vonatkozó döntése szintén jogszerű.

III. A kiszabott szankciókra vonatkozó megállapítások

A Médiaszolgáltató fellebbezésében az ismételt megállapításával kapcsolatban előadott kifogása tekintetében a másodfokú hatóság utalni kíván arra, hogy az elsőfokú határozatban foglaltak szerint az ismételt megállapítás a tárgyi ügyben is fennállt, hiszen a Médiaszolgáltató ugyanazon, a hallássérültek médiafogyasztását elősegítő jogszabályi rendelkezéseket sértette meg, mint amelyeket a 2015. január 1-jétől hatályos törvénymódosítást megelőzően

az Mttv. már tartalmazott. Helytállóan állapította meg az elsőfokú hatóság, hogy a tárgyi rendelkezések lényege ugyanis nem a számozásuktól függ, hanem a tartalmuktól.

Ha tehát egy jogszabályváltozást követően az Mttv. 39. §-án belül az egyes rendelkezések új vagy más bekezdésekbe (pontokba) kerülnek, nem befolyásolja annak megállapíthatóságát, hogy a Médiaszolgáltató ugyanolyan jogalapon, ugyanazt a tartalma szerint meghatározott jogszabályi rendelkezést sértette meg, mint a jogszabályváltozás bekövetkezése előtt. A jogsértés ismételt megvalósulását nem befolyásolhatja, hogy a jelen esetben megállapított törvényi előírás tartalmának érdemi megváltozása nélkül, pusztán annak számozását érintő törvénymódosítás lépett időközben hatályba. A Médiaszolgáltató kötelezettsége e tekintetben érdemben nem módosult –sőt, bizonyos tekintetben enyhült –, az Mttv. 39. §-ába újonnan beiktatott rendelkezéseknek köszönhetően módosult számozás pusztán e tényre tekintettel nem hagyható figyelmen kívül. Amennyiben elfogadnánk a Médiaszolgáltató érvét, úgy a ténylegesen ismételt jogsértés esetén nem lennének alkalmazhatók a súlyosabb szankciók, pusztán a számozás megváltozása miatt (de a jogszabályi előírás tartalmának változatlanul hagyása mellett), így azoknak a további jogsértésektől való visszatartó ereje sem valósulhatna meg, ami nyilvánvalóan ellentétes a szabályozás koncepciójával.

Az ismételtség vonatkozásában nincs relevanciája az Mttv.-t módosító 2014. évi CVII. törvényhez fűzött indokolásnak, hiszen az ismételtségre vonatkozó törvényi rendelkezést e módosító törvény nem érintette.

Az ismételtség körében fentebb kifejtetteket a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 32.K.34.449/2015/3. számú ítélete is erősíti: *„...a határozatban foglaltak szerint megállapítható, hogy a felperesi műsorszolgáltató nem először sértette meg a hallássérültekre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, amely tényen nem változtat az, hogy az Mttv. 2015. január 1-jétől módosult... az Mttv. 39.§-ának módosulása –egyes rendelkezések más bekezdésbe kerülése- érdemben nem változtatott azon, hogy műsorszolgáltatóként ugyanazon törvényi előírásokat ismételten megszegte. A jogsértés ugyanazon a jogalapon megint bekövetkezett, ennél fogva az alperesnek azt a jogkövetkezmény alkalmazásánál figyelembe kellett vennie.”*

A Médiaszolgáltató fellebbezésében kérte továbbá, hogy amennyiben a másodfokú hatóság az elsőfokú hatósággal egyezően megállapítja a jogsértés tényét, a kiszabott bírságot törölje, tekintettel elsősorban a jogsértések csekély súlyára, másodsorban pedig arra a tényre, hogy az ismételtség nem állapítható meg.

Az elsőfokú hatóság a bírság-szankciók kiszabása során jogszerű értékelést végzett, amikor számba vette a Médiaszolgáltató korábbi jogsértéseit, illetve azok tárgyi eljárásban megvalósult esetszámait. Helytálló megállapításokat tartalmaz az elsőfokú határozat a tekintetben is, hogy az egyes jogsértéseket nem értékelhette csekély súlyúnak, továbbá – a fentiekben is kifejtettek alapján – az ismételtség fennálltára is tekintettel kizárta az **Mttv. 186. § (1)** bekezdésben foglalt felhívás jogkövetkezmény alkalmazását.

A megállapított szankciók tekintetében a másodfokú hatóság tehát rögzíti, hogy az elsőfokú hatóság az alkalmazott szankció fajtájának és mértékének meghatározása során figyelembe vett, az **Mttv. 187. § (2)** bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok okszerű értékelése eredményeképpen – konkrétan meghatározva a mérlegelésben szerepet játszó körülményeket és tényeket – egyaránt jogszerű következtetéseket vont le, döntését megfelelően indokolta.

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság az **Mttv. 165. § (1)** bekezdése, valamint a **Ket. 105. § (1)** bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott

jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Médiaszolgáltató fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás során a **Ket. 153. § (2)** bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a **Ket. 72. § (1) bekezdés da)** alpontján, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az **Mttv. 165. § (3)-(4)** bekezdéseiben, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatás pedig polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul.

Budapest, 2016. április 5.

a Médiatanács
nevében

dr. Karas Monika
elnök

Dr. Koltay András
hitelesítő tag

Kapják:

- Személyes adat